

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 661

Warszawa, 12 marca 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Andrzeja Orzechowskiego.

(-) Urszula Augustyn; (-) Marek Biernacki; (-) Renata Butryn; (-) Zbigniew Chlebowski; (-) Stanisław Chmielewski; (-) Janusz Cichoń; (-) Leszek Cieślik; (-) Andrzej Czuma; (-) Ewa Drozd; (-) Waldy Dzikowski; (-) Arkady Fiedler; (-) Artur Gierada; (-) Tomasz Głogowski; (-) Danuta Jazłowiecka; (-) Sebastian Karpiniuk; (-) Jan Kaźmierczak; (-) Małgorzata Kidawa-Błońska; (-) Zbigniew Konwiński; (-) Domicela Kopaczewska; (-) Tadeusz Kopeć; (-) Agnieszka Kozłowska-Rajewicz; (-) Jacek Krupa; (-) Tomasz Kulesza; (-) Izabela Leszczyna; (-) Beata Małecka-Libera; (-) Joanna Mucha; (-) Stefan Niesiołowski; (-) Tomasz Piotr Nowak; (-) Marzena Okła-Drewnowicz; (-) Paweł Olszewski; (-) Maciej Orzechowski; (-) Kazimierz Plocke; (-) Marek Plura; (-) Elżbieta Radziszewska; (-) Grzegorz Raniewicz; (-) Tadeusz Ross; (-) Grzegorz Roszak; (-) Halina Rozpondek; (-) Arkadiusz Rybicki; (-) Bożena Sławiak; (-) Grzegorz Sztolcman; (-) Jakub Szulc; (-) Bożena Szydłowska; (-) Irena Tomaszak-Zesiuk; (-) Cezary Tomczyk; (-) Krzysztof Tyszkiewicz; (-) Cezary Urban; (-) Norbert Wojnarowski; (-) Marek Wojtkowski; (-) Ewa Wolak; (-) Adam Wykręt; (-) Wojciech Ziemiak; (-) Stanisław Żmijan; (-) Adam Żyliński.

USTAWA
z dnia 2008 r.

**o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych
innych ustaw¹⁾**

Art. 1.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) małym podatniku - rozumie się przez to podatnika podatku od towarów i usług:

a) u którego wartość sprzedaży (wraz z kwotą podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 1.200.000 euro,

b) prowadzącego przedsiębiorstwo maklerskie, zarządzającego funduszami powierniczymi, będącego agentem, zleceniobiorcą lub inną osobą świadczącą usługi o podobnym charakterze, z wyjątkiem komisju - jeżeli kwota prowizji lub innych postaci wynagrodzenia za wykonane usługi (wraz z kwotą podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 45.000 euro

przy czym przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1.000 zł;”.

b) po pkt 27a dodaje się pkt 27b w brzmieniu:

„27b) magazynie konsygnacyjnym – rozumie się przez to magazyn stanowiący wyodrębnione miejsce przechowywania lub składowania towarów utrzymywany przez podatnika, o którym mowa w art. 15, lub podatnika podatku od wartości dodanej, u innego podatnika w ten sposób, że ten inny podatek pobiera z magazynu zgodnie z zapotrzebowaniem towary należące do podatnika utrzymującego magazyn, przemieszczone uprzednio przez tego podatnika lub na jego rzecz z terytorium państwa członkowskiego do ma-

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym i ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484.

gazynu znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego, a przeniesienie prawa do rozporządzania tymi towarami jak właściciel następuje w momencie ich pobrania przez tego innego podatnika z magazynu;”;

2) w art. 6 w pkt 2 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 3;

3) w art. 7 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) zbycie praw, o których mowa w pkt 5;

7) ustanowienie oraz zbycie prawa wieczystego użytkowania gruntów.”;

4) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. Przemieszczenie towarów, o którym mowa w art. 11 ust. 1, przez podatnika podatku od wartości dodanej nieposiadającego siedziby, stałego miejsca prowadzenia działalności lub stałego miejsca zamieszkania na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju do magazynu konsygnacyjnego na terytorium kraju w celu ich późniejszej dostawy podatnikowi zarejestrowanemu jako podatnik VAT UE, o którym mowa w art. 97 ust. 4, uważa się za wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów u podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE, jeżeli:

- 1) dostawa towarów podatnikowi zarejestrowanemu jako podatnik VAT UE nastąpi nie później niż w okresie 6 miesięcy od dnia wprowadzenia towarów do magazynu konsygnacyjnego;
- 2) podatnik podatku od wartości dodanej nie jest zarejestrowany jako podatnik VAT czynny lub zwolniony;
- 3) w momencie rozpoczęcia transportu lub wysyłki towarów, przemieszczane do magazynu konsygnacyjnego towary są przeznaczone wyłącznie dla jednego podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE;
- 4) w magazynie konsygnacyjnym składowane są towary przeznaczone wyłącznie dla jednego podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE;
- 5) podatnik podatku od wartości dodanej przed pierwszym wprowadzeniem towarów do magazynu konsygnacyjnego zawiadomi w formie pisemnej naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE, dla którego są przeznaczone towary, o zamiarze rozliczania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów zgodnie z niniejszym artykułem;
- 6) podatnik zarejestrowany jako podatnik VAT UE, dla którego są przeznaczone towary, prowadzi ewidencję towarów wprowadzanych przez podatnika podatku od wartości dodanej do magazynu konsygnacyjnego zawierającą datę ich wprowadzenia, dzień pobrania przez niego towarów z magazynu, dane pozwalające na identyfikację towarów, a w przypadku, o którym mowa w ust. 7 – także dane dotyczące po-

wrotnego przemieszczenia towarów; przepis art. 109 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, może dokonać upoważniony przez podatnika podatku od wartości dodanej podmiot zarejestrowany jako podatnik VAT UE, dla którego przeznaczone są towary przemieszczane do magazynu konsygnacyjnego.
3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinno zawierać dane dotyczące podatnika podatku od wartości dodanej dokonującego przemieszczenia towarów do magazynu konsygnacyjnego oraz podatnika zarejestrowanego jak podatnik VAT UE nabywającego te towary w tym magazynie, w szczególności: ich nazwy lub imiona i nazwiska, numery identyfikacyjne stosowane na potrzeby podatku i podatku od wartości dodanej, adresy siedziby lub miejsca zamieszkania oraz adres magazynu konsygnacyjnego.
4. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, dołącza się oświadczenia podatnika podatku od wartości dodanej oraz podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE, z których wynika, że:
 - 1) przemieszczenie towarów przez podatnika podatku od wartości dodanej będzie uważane zgodnie z ust. 1 za wewnątrzspółnotowe nabycie towarów u podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE;
 - 2) rozliczenie podatku nastąpi nie później niż w terminie wskazanym w ust. 1 pkt 1, przy czym należy wskazać, jaki termin jest w tym zakresie stosowany w państwie członkowskim rozpoczęcia transportu lub wysyłki.
5. Jeżeli zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 3 i 4, naczelnik urzędu skarbowego w terminie 7 dni wzywa do jego uzupełnienia.
6. Podatnik podatku od wartości dodanej jest obowiązany zawiadomić naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych objętych zawiadomieniem w ciągu 30 dni od dnia zaistnienia zmiany. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.
7. W przypadku powrotnego przemieszczenia towarów, o których mowa w ust. 1, które nie były przedmiotem dostawy w magazynie konsygnacyjnym, przez podatnika podatku od wartości dodanej, który pierwotnie dokonał ich przemieszczenia, lub na jego rzecz, w terminie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie powstaje obowiązek podatkowy w wewnątrzspółnotowym nabyciu towarów i w wewnątrzspółnotowej dostawie towarów.

5) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Przez wewnątrzspółnotową dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5, rozumie się wywóz towarów z terytorium kraju w wykonaniu czynności określonych w art. 7 ust. 1 pkt 1-4, na terytorium pań-

stwa członkowskiego inne niż terytorium kraju, z zastrzeżeniem ust. 2-8.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów występuje, jeżeli dokonującym dostawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15, zarejestrowany jako podatnik VAT UE zgodnie z art. 97, z zastrzeżeniem ust. 7.”;

6) w art. 14 po ust. 9 dodaje się ust. 9a-9e w brzmieniu:

„9a. Osobom fizycznym, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz osobom, które były współnikami spółek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w dniu ich rozwiązania, przysługuje prawo zwrotu różnicy podatku wykazanego w deklaracji podatkowej złożonej przez podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT czynny w okresie, którego ta deklaracja dotyczy.

9b. W przypadku spółek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zwrotu różnicy podatku dokonuje się w proporcjach określonych w zgodnym pisemnym oświadczeniu złożonym przez byłych współników, o których mowa w ust. 9a, wraz z rozliczeniem, o którym mowa w ust. 9. Oświadczenie powinno również wskazywać rachunki bankowe byłych współników, o których mowa w ust. 9a, w banku mającym siedzibę na terytorium kraju, na które ma być dokonany zwrot różnicy podatku.

9c. Do zwrotu różnicy podatku, o której mowa w ust. 9a, przepisy art. 87 ust. 2, 2a, 4a i 7 stosuje się odpowiednio.

9d. W przypadku nie złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 9b, kwota zwrotu różnicy podatku, a także kwota oprocentowania – w przypadkach, o których mowa w art. 87 ust. 2 zdanie drugie i trzecie i ust. 7, składana jest do depozytu organu podatkowego - przy czym kwota ta pomniejszana jest o koszty przechowywania w depozycie.

9e. Kwoty, o których mowa w ust. 9d, złożone w depozycie nie podlegają oprocentowaniu. Oprocentowanie naliczane jest nadal, jeżeli zwrot różnicy podatku nie został dokonany w terminie 15 dni od dnia złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 9b.”;

7) W art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wydania towaru lub wykonania usługi, albo częściowego wykonania usługi -w odniesieniu do tej części, nie później niż z dniem:

1) wystawienia faktury,

2) uregulowania części lub całości należności, w szczególności: przedpłaty, zaliczki, zadatku, raty - w odniesieniu do tej części należności

- z zastrzeżeniem ust. 7-9, 13, 16a, 16b, 19 i 21, art. 14 ust. 6, art. 20, art. 20a i art. 21 ust. 1”

b) uchyla się ust 2,

c) ust 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli strony ustala, że usługa jest rozliczana w okresach rozliczeniowych, za dzień wykonania usługi uznaje się ostatni dzień okresu rozliczeniowego określonego w umowie lub na wystawionej fakturze, nie później jednak niż ostatni dzień roku podatkowego.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

-
- „3a. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do dostawy energii elektrycznej i ciepłej oraz gazu przewodowego.
- 3b. W przypadku usług:
- 1) budowlanych i budowlano-montażowych oraz innych, których odbiór dokonywany jest na podstawie protokołów zdawczo-odbiorczych, za częściowe wykonanie usługi uznaje się wykonanie części usługi, której odbiór został dokonany na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego;
 - 2) innych niż wymienione w pkt 1 oraz w ust 3, uznaje się, że usługa została wykonana częściowo z chwilą wystawienia faktury potwierdzającej jej częściowe wykonanie.”,
- e) uchyla się ust. 4 i 5,
- f) ust 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do eksportu towarów.”,
- g) uchyla się ust. 10-12,
- h) po ust. 16a dodaje się ust. 16b w brzmieniu:
„16b. W przypadku ustanowienia prawa wieczystego użytkowania gruntów obowiązek podatkowy powstaje z chwilą otrzymania całości lub części poszczególnych opłat pobieranych z tego tytułu. W przypadku otrzymania części opłaty obowiązek podatkowy powstaje w tej części.”,
- i) ust. 19 i 20 otrzymują brzmienie:
„19. W imporcie usług obowiązek podatkowy powstaje z dniem dokonania całości lub części zapłaty (w tym przedpłat, zaliczek, zadazków, rat), nie później niż z upływem terminu płatności określonego w umowie, nie później jednak niż 30. dnia od dnia wykonania usługi, albo częściowego wykonania usługi. W przypadku dokonania części zapłaty obowiązek podatkowy powstaje w tej części.
20. Przepisy ust. 1, 3a, 16a i 16b stosuje się odpowiednio do dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca.”,
- j) uchyla się ust. 22;
- k) po ust. 22 dodaje się ust. 23 do 25 w brzmieniu:
„23. W przypadku czynności o których mowa w ust. 13-14 oraz 17-18 podatnik może rozpoznawać obowiązek podatkowy zgodnie z ust. 1-3b, jeżeli zawiadomi w formie pisemnej naczelnika urzędu skarbowego o zamiarze rozpoznawania obowiązku podatkowego zgodnie z tymi przepisami.
24. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 23:
1) powinno zostać dokonane przed upływem terminu złożenia deklaracji za okres, w którym podatnik rozpoczął stosowanie do czynności wymienionych w ust. 13-14 oraz 17-18 zasad rozpoznawania obowiązku podatkowego zgodnie z ust. 1-3b;
2) powinno wskazywać czynności wymienione w ust. 13-14 oraz 17-18, do których stosowane są zasady rozpoznawania obowiązku podatkowego zgodnie z ust. 1-3b.
25. Podatnicy, którzy do czynności wymienionych w ust. 13-14 oraz 17-18 wybrali zasady rozpoznawania obowiązku podatkowego zgodnie z ust. 1-3b mogą, po uprzednim zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, stosować zasady określone w ust. 13-14 oraz 17-18 nie wcześniej niż po upływie 24 miesięcy za które obowiązek podatkowy był rozpoznawany na podstawie ust. 1-3b. Przepis ust. 24 pkt 1 stosuje się odpowiednio.”.

8) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W wewnątrzspółnotowej dostawie towarów obowiązek podatkowy powstaje 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towarów, z zastrzeżeniem ust. 2-4 oraz art. 20a.”;

9) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. 1. W przypadku wewnątrzspółnotowej dostawy towarów, o której mowa w art. 13 ust. 3, polegającej na przemieszczeniu towarów do magazynu konsygnacyjnego na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju w celu ich późniejszej dostawy podatnikowi podatku od wartości dodanej, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dostawy towarów, nie później jednak niż z chwilą wystawienia faktury potwierdzającej tę dostawę podatnikowi podatku od wartości dodanej pod warunkiem, że podatnik podatku od wartości dodanej jest obowiązany wykazać dokonane przemieszczenie towarów w państwie członkowskim zakończenia transportu lub wysyłki jako wewnątrzspółnotowe nabycie towarów w kwartale, w którym u podatnika powstał obowiązek podatkowy z tytułu tej dostawy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się, jeżeli:

- 1) podatnik, który przemieszcza towary do magazynu konsygnacyjnego, nie jest zarejestrowany jako podatnik podatku od wartości dodanej w państwie członkowskim zakończenia transportu lub wysyłki;
- 2) podatnik, który przemieszcza towary do magazynu konsygnacyjnego, prowadzi ewidencję towarów przemieszczanych do magazynu konsygnacyjnego zawierającą datę ich przemieszczenia, dzień dostawy towarów podatnikowi od wartości dodanej, dane pozwalające na identyfikację towarów, a w przypadku, o którym mowa w ust. 3 – także dane dotyczące powrotnego przemieszczenia towarów.

3. W przypadku powrotnego przemieszczenia towarów, o których mowa w ust. 1, które nie były przedmiotem dostawy w magazynie konsygnacyjnym, przez podatnika, który pierwotnie dokonał ich przemieszczenia, lub na jego rzecz, nie powstaje obowiązek podatkowy w wewnątrzspółnotowej dostawie towarów i wewnątrzspółnotowym nabyciu towarów.

4. W wewnątrzspółnotowym nabyciu towarów, o którym mowa w art. 12a ust. 1, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dostawy towarów w magazynie konsygnacyjnym, a w przypadku gdy dostawa potwierdzana jest fakturą – z chwilą wystawienia przez podatnika podatku od wartości dodanej tej faktury.

10) w art. 21 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepis ust. 1 nie narusza przepisów art. 14 ust. 6, art. 19 ust. 6-9, 19 i 21, art. 20 oraz art. 20a.”;

11) w art. 22 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy miejscem rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów jest terytorium państwa trzeciego, dostawę towarów dokonywaną przez podatnika lub podatnika podatku od wartości dodanej, który również jest podatnikiem z tytułu importu (zaimportowania) tych towarów, uważa się za dokonaną na terytorium państwa członkowskiego importu (zaimportowania) tego towaru.”;

12) w art. 27:

a) w ust. 2 w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji, rozrywki oraz usług podobnych do tych usług (w tym organizacji wystaw, targów i kongresów - PKWiU 74.84.15), a także usług pomocniczych do tych usług”;

b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) doradczych, inżynierskich, prawniczych, księgowych oraz usług podobnych do tych usług, w tym w szczególności:

- a) usług doradztwa w zakresie sprzętu komputerowego (PKWiU 72.1),
- b) usług doradztwa w zakresie oprogramowania (PKWiU 72.2),
- c) usług prawniczych, rachunkowo-księgowych, badania rynków i opinii publicznej, doradztwa w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania (PKWiU 74.1),
- d) usług architektonicznych i inżynierskich (PKWiU 74.2) – z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 1,
- e) usług w zakresie badań i analiz technicznych (PKWiU 74.3),
- f) usług przetwarzania danych, dostarczania informacji,
- g) usług tłumaczeń”;

13) w art. 29:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Podstawą opodatkowania jest obrót, z zastrzeżeniem ust. 2-22, art. 30-32, art. 114a, art. 119 oraz art. 120 ust. 4 i 5.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku czynności:

- 1) ustanowienia na rzecz członka spółdzielni mieszkaniowej spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego lub ustanowienia na rzecz członka spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, lub ustanowienia na rzecz członka odrębnej własności lokalu mieszkalnego lub lokalu o innym przeznaczeniu, lub przeniesienia własności lokalu w rozumieniu przepisów o spółdzielniach mieszkaniowych,
- 2) przeniesienia na rzecz członka spółdzielni mieszkaniowej własności domu jednorodzinnego w rozumieniu przepisów o spółdzielniach mieszkaniowych

– jako kwotę należną, o której mowa w ust. 1, przyjmuje się wartość należnego wkładu budowlanego albo wkładu mieszkaniowego, pomniejszoną o kwotę należnego podatku; do wniesienia wkładu w formie innej niż pieniężna przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio. W przypadku gdy część wkładu budowlanego lub mieszkaniowego została sfinansowana z zaciągniętego przez spółdzielnię mieszkaniową kredytu na sfinansowanie kosztów budowy, podstawę opodatkowania powiększa się o kwotę kredytu, w części przypadającej na dany lokal.”

c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2, podstawą opodatkowania jest cena nabycia towarów, a gdy nie ma ceny nabycia, koszt wytworzenia, określone w momencie dostawy tych towarów, z zastrzeżeniem ust. 10a.”

d) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2, której przedmiotem są produkty spożywcze i napoje, w szczególności: pieczywo, wyroby piekarskie i ciastkarskie, świeże (PKWiU 15.81), czekolady i wyroby cukiernicze (PKWiU 15.84.2), wody mineralne i napoje bezalkoholowe (PKWiU 15.98), podstawą opodatkowania jest:

1) cena nabycia towarów, a gdy nie ma ceny nabycia, koszt wytworzenia, określone w momencie dostawy tych towarów, jeżeli są one przekazywane na rzecz organizacji pożytku publicznego, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.³⁾), z przeznaczeniem wyłącznie na cele działalności charytatywnej prowadzonej przez te organizacje, pod warunkiem prowadzenia szczegółowej dokumentacji przez dokonującego dostawy towarów potwierdzającej dokonanie dostawy towarów na rzecz tych organizacji;

2) cena nabycia towarów, a gdy nie ma ceny nabycia, koszt wytworzenia określony w momencie dostawy tych towarów.”

e) w ust. 18:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) od towarów, które są instalowane lub montowane, z próbnym uruchomieniem lub bez niego, na terytorium kraju, został w całości z tytułu ich importu pobrany od podatnika dokonującego nabycia tych towarów; w przypadku gdy kwota podatku z tytułu importu towarów jest niższa od kwoty podatku, jaka byłaby należna z tytułu dostawy tych towarów na terytorium kraju, podatnik dokonujący ich nabycia jest obowiązany do rozliczenia tej różnicy lub;”

– po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004r. Nr 64, poz. 593, Nr 116, poz. 1203, Nr 210, poz. 2135, z 2005r. Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 1462 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006r. Nr 94, poz. 651.

„3) został rozliczony zgodnie z art. 12a ust.1; w przypadku gdy kwota podatku z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów jest niższa od kwoty podatku, jaka byłaby należna z tytułu dostawy tych towarów na terytorium kraju, podatnik dokonujący ich nabycia jest obowiązany do rozliczenia tej różnicy.”,

f) ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Różnica podatku, o której mowa w ust. 18 pkt 2 i 3, stanowi podatek naliczony w rozumieniu art. 86 ust. 2.”,

g) po ust. 22 dodaje się ust. 23 w brzmieniu:

„23. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dokumenty lub dane, które powinna zawierać dokumentacja, o której mowa w ust. 10a pkt 1, uwzględniając konieczność odpowiedniego udokumentowania dostawy towarów na rzecz organizacji pożytku publicznego oraz potrzebę zapewnienia kontroli prawidłowości rozliczania podatku.”;

14) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a 1. W przypadku gdy podstawa opodatkowania określona jest w walucie obcej, przeliczenia na złote dokonuje się według kursu średniego waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku importu towarów przeliczenia na złote dokonuje się zgodnie z przepisami celnymi.”;

15) w art. 33:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia jego powiadomienia przez organ celny o wysokości należności podatkowych, do wpłacenia kwoty obliczonego podatku, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do poboru podatku należnego z tytułu importu towarów, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a.”;

16) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. W przypadku gdy towary zostaną objęte na terytorium kraju procedurą uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b lub c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.Urz. WE L 302 z 19.10.1992, s. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 4, str. 307), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2913/92”, w której okresie rozliczeniowym jest miesiąc kalendarzowy, podatnik może wykazać kwotę podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej składanej za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się pod warunkiem przedstawienia przez podatnika naczelnikowi urzędu celnego, w którym podatnik dokonuje formalności przed organami celnymi związanych z importem towarów, zaświadczenia wydanego nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dokonaniem importu, potwierdzającego:
 - 1) brak zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczających odrębnie z każdego tytułu (w tym odrębnie w każdym podatku) odpowiednio 3% kwoty należnych składek i należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach; udział zaległości w kwocie składek lub podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat za rok podatkowy (okres rozliczeniowy), którego dotyczy zaległość;
 - 2) zarejestrowanie podatnika jako podatnika VAT czynnego.
3. Warunek przedstawienia zaświadczeń określonych w ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli naczelnik urzędu celnego posiada złożone przez podatnika aktualne zaświadczenia, o których mowa w ust. 2.
4. Podatnik jest obowiązany do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu celnego oraz naczelnika urzędu skarbowego o zamiarze rozliczania podatku na zasadach określonych w ust. 1, w terminie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego podatnik będzie stosował takie rozliczenie.
5. W przypadku rezygnacji z rozliczania podatku na zasadach określonych w ust. 1 podatnik jest obowiązany do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu celnego oraz naczelnika urzędu skarbowego o tej rezygnacji w terminie do końca miesiąca, w którym dokonywał takiego rozliczenia.”;

17) w art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do należności podatkowych określonych zgodnie z art. 33 ust. 1, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a, stosuje się odpowiednio przepisy celne dotyczące powiadamiania dłużnika o kwocie należności wynikających z długu celnego.”;

18) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art.37a. 1. Podatnik jest obowiązany zapłacić różnicę między podatkiem wynikającym z decyzji naczelnika urzędu celnego, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3, a podatkiem należnym z tytułu importu towarów wykazany przez podatnika w deklaracji podatkowej zgodnie z art. 33a w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tych decyzji.

2. Przepisy art. 37 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

19) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie nieuregulowanym w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 19 ust. 7-9 oraz art. 33-37a stosuje się odpowiednio przepisy celne dotyczące poboru i wymiaru cła, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapła-

ty, odroczenia płatności oraz innych ułatwień płatniczych przewidzianych w przepisach celnych.”;

20) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. Organem podatkowym właściwym w sprawie postępowań dotyczących ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w podatku oraz zwrotu nadpłaty podatku jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla podatnika.”;

21) w art. 41:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Stawkę podatku 0% stosuje się w eksporcie towarów, o którym mowa w ust. 4 i 5, pod warunkiem że podatnik przed złożeniem deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty.”;

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu:

„8a. Jeżeli przed wydaniem towaru podatnik otrzymał część lub całość należności, w szczególności: przedpłatę, zaliczkę, zadatek, stawkę 0% w przypadku eksportu towarów stosuje się, pod warunkiem że wywóz towarów nastąpi w ciągu 6 miesięcy, licząc od dnia otrzymania całości lub części należności. Jeżeli warunek, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie został spełniony, mają zastosowanie stawki właściwe dla dostawy tego towaru na terytorium kraju.

8b. Wywiezienie towarów w terminie późniejszym niż określony w ust. 8a uprawnia podatnika do dokonania korekty kwoty podatku należnego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał dokument potwierdzający wywóz tych towarów.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Otrzymanie przez podatnika dokumentu potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty w terminie późniejszym niż określony w ust. 6 i 7 upoważnia podatnika do dokonania korekty podatku należnego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał ten dokument.”;

22) w art. 42:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dokument wywozu wypełnia się w trzech egzemplarzach, z których: jeden wydawany jest nabywcy, drugi – podatnik pozostawia w swojej dokumentacji, trzeci – podatnik przesyła wraz z fakturą, o której mowa w art. 106 ust. 6, do właściwej jednostki, która na podstawie odrębnych przepisów dokonuje wymiany z innymi państwami członkowskimi informacji o podatku oraz o podatku od wartości dodanej, zwanej dalej „biurem wymiany informacji o podatku VAT”.”,

b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Jeżeli warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie został spełniony przed złożeniem deklaracji podatkowej za:

1) okres kwartalny albo za okres miesięczny, jeżeli ten miesięczny okres jest ostatnim w kwartale – podatnik wykazuje tę dostawę w

ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, jako dostawę na terytorium kraju;

2) okres miesięczny, jeżeli ten miesięczny okres jest pierwszym lub drugim w kwartale – podatnik nie wykazuje tej dostawy w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za dany okres miesięczny, lecz za okres miesięczny, za który w momencie złożenia deklaracji podatkowej posiada dowody, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie później jednak niż za ostatni w kwartale okres miesięczny; w przypadku nieotrzymania tych dowodów do momentu złożenia deklaracji podatkowej za ostatni w kwartale okres miesięczny dostawę tę wykazuje się za ten ostatni okres miesięczny jako dostawę na terytorium kraju.”;

23) w art. 43:

a) w ust. 1 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier na automatach i gier na automatach o niskich wygranych, podlegającą opodatkowaniu podatkiem od gier na zasadach określonych w odrębnej ustawie.”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pozostałe towary, z wyjątkiem gruntów, których okres używania przez podatnika dokonującego ich dostawy wyniósł co najmniej pół roku po nabyciu prawa do rozporządzania tymi towarami jak właściciel.”;

24) w art. 86:

a) w ust. 2:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku importu towarów – suma kwot podatku wynikająca z dokumentu celnego, z zastrzeżeniem pkt 5;”,

- w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 5 w brzmieniu:

„5) kwota podatku należnego z tytułu importu towarów - w przypadkach, o których mowa w art. 33a.”,

b) w ust. 10:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę albo dokument celny, z zastrzeżeniem pkt 2-5 oraz ust. 11, 12, 16 i 18;”,

- uchyla się pkt 3,

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w przypadku stosowania w imporcie towarów procedury uproszczonej, polegającej na wpisie do rejestru zgodnie z przepisami celnymi – za okres rozliczeniowy, w którym podatnik dokonał wpisu do rejestru; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wykazanego w tym rejestrze lub wykazania tego podatku w deklaracji podatkowej zgodnie z art. 33a;”,

- po pkt 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) w przypadku decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz w art. 34 – w rozliczeniu za okres, w którym otrzymał decyzję; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wynikającego z decyzji.”,

c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Jeżeli podatnik nie dokona obniżenia kwoty podatku należnego w terminach określonych w ust. 10, może obniżyć kwotę podatku należnego w deklaracji podatkowej za następne okresy rozliczeniowe, jednak nie później niż za ostatni okres roku podatkowego.”.

d) ust. 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12. W przypadku otrzymania faktury, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a lub c, przed nabyciem prawa do rozporządzania towarem jak właściciel albo przed wykonaniem usługi, z wyłączeniem przypadków, gdy faktura dokumentuje czynności, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego powstaje z chwilą nabycia prawa do rozporządzania towarem lub z chwilą wykonania usługi albo z chwilą częściowego wykonania usługi.

13. Jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w terminach, o których mowa w ust. 10, 11, 12, 16 i 18, może on obniżyć kwotę podatku należnego przez dokonanie korekty deklaracji podatkowej za okres, w którym wystąpiło prawo do obniżenia podatku należnego, nie później jednak niż w ciągu 5 lat, licząc od początku roku, w którym wystąpiło prawo do obniżenia podatku należnego.”,

e) ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Jeżeli w okresie rozliczeniowym podatnik nie wykonywał czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz nie wykonywał czynności poza terytorium kraju, kwotę podatku naliczonego może przenieść do rozliczenia na następny okres rozliczeniowy.”;

25) w art. 87:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z zastrzeżeniem ust. 4a i 6, zwrot różnicy podatku następuje na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju wskazanym w zgłoszeniu identyfikacyjnym, o którym mowa w odrębnych przepisach, w terminie 50 dni od dnia złożenia rozliczenia przez podatnika. Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć ten termin do czasu zakończenia weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanego w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego na podstawie Ordynacji podatkowej lub postępowania kontrolnego na podstawie przepisów o kontroli skarbowej. Jeżeli przeprowadzone przez organ czynności wykazą zasadność zadeklarowanego zwrotu, urząd skarbowy wypłaca podatnikowi należną kwotę wraz z odsetkami w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej stosowanej w przypadku odroczenia płatności podatku lub jego rozłożenia na raty.”,

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku wydłużenia terminu na podstawie ust. 2 zdanie drugie, urząd skarbowy na wniosek podatnika wypłaca zwrot różnicy podatku w terminie wymienionym w ust. 2 zdanie pierwsze, jeżeli podatnik złoży w urzędzie skarbowym zabezpieczenie majątkowe w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku.”

c) uchyla się ust. 3, 3a i 4,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4j w brzmieniu:

„4a. W przypadku podatników rozpoczynających wykonywanie czynności wymienionych w art. 5 oraz podatników wykonujących te czynności w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy, różnica podatku podlegająca zwrotowi w kwocie przekraczającej wartość podatku naliczonego związanego z nabyciem towarów lub usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, oraz gruntów i prawa wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli zostały one zaliczone do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych nabywcy, podlega zwrotowi w terminie 180 dni od dnia złożenia deklaracji podatkowej.

4b. Przepisu ust. 4a nie stosuje się, jeżeli podatnik złoży w urzędzie skarbowym zabezpieczenie majątkowe w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku pomniejszonej o kwotę stanowiącą równowartość podatku naliczonego związanego z nabyciem towarów lub usług, o których mowa w ust. 4a.

4c. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 2a i 4b, może być złożone w formie:

- 1) gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej;
- 2) poręczenia banku;
- 3) weksla z poręczeniem wekslowym banku;
- 4) czeku potwierdzonego przez krajowy bank wystawcy czeku;
- 5) papierów wartościowych na okaziciela o określonym terminie wykupu wyemitowanych przez Skarb Państwa albo Narodowy Bank Polski, bankowych papierów wartościowych i listów zastawnych o określonym terminie wykupu, wyemitowanych we własnym imieniu i na własny rachunek przez bank wymieniony w wykazie gwarantów i poręczycieli określonym na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej;
- 6) depozytu w gotówce; depozyt składa się w walucie polskiej.

4d. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 4b, dotyczące zwrotu podatku w wysokości nie większej niż wyrażonej w złotych kwocie odpowiadającej równowartości 1 000 euro, może być złożone w formie weksla. Przeliczenia kwoty wyrażonej w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy okresu rozliczeniowego, którego dotyczy zwrot podatku, w zaokrągleniu do pełnych złotych.

4e. Przepisy art. 33e-33g Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

-
- 4f. Naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zabezpieczenia, jeżeli stwierdzi, że złożone zabezpieczenie:
- 1) nie zapewni pokrycia w całości wypłacanej kwoty zwrotu, o której mowa w ust. 2a i 4b, lub
 - 2) nie zapewni w sposób pełny pokrycia w terminie wypłacanej kwoty zwrotu - w przypadku zabezpieczenia z określonym terminem ważności.
- 4g. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 2a i 4b, zostaje zwolnione po upływie 180 dni od dnia złożenia deklaracji, w której była wykazana kwota zwrotu podatku.
- 4h. Przepisów ust. 4a i 4b nie stosuje się począwszy od rozliczenia za okres rozliczeniowy następujący po upływie 12 miesięcy lub po upływie 4 kwartałów, za które podatnik składał deklaracje podatkowe oraz rozliczał się terminowo z podatków stanowiących dochód budżetu państwa. Po upływie tego terminu następuje zwolnienie zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4b, jeżeli zwolnienie zabezpieczenia nie nastąpiło w terminie, o którym mowa w ust. 4g.
- 4i. Zwolnienia zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4g i 4h, nie dokonuje się:
- 1) w przypadku wszczęcia, w zakresie podatku, kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej - do czasu zakończenia tego postępowania, a w przypadku kontroli - do upływu terminu trzech miesięcy od dnia zakończenia kontroli, jeżeli w tym terminie nie wszczęto postępowania podatkowego;
 - 2) w przypadku wszczęcia, w zakresie podatku, postępowania kontrolnego zgodnie z przepisami o kontroli skarbowej - do czasu zakończenia tego postępowania.
- 4j. Od kwoty zwracanego zabezpieczenia nie przysługują odsetki.”,
- e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Na umotywowany wniosek, podatnikom dokonującym dostawy towarów lub świadczenia usług poza terytorium kraju i niedokonującym sprzedaży opodatkowanej przysługuje zwrot kwoty podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1, w terminie określonym w ust. 2 zdanie pierwsze, z zastrzeżeniem ust. 4a-4j.”,
- f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
- „5a. W przypadku gdy podatnik nie wykonał w okresie rozliczeniowym czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz czynności wymienionych w art. 86 ust. 8 pkt 1, podatnikowi przysługuje, na jego wniosek złożony wraz z deklaracją podatkową, zwrot podatku naliczonego, podlegającego odliczeniu od podatku należnego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą na terytorium kraju lub poza tym terytorium, w terminie 180 dni od dnia złożenia rozliczenia, z zastrzeżeniem art. 86 ust. 19. Przepisy ust. 2 zdanie drugie i trzecie, ust. 2a i ust. 4a-4j stosuje się odpowiednio.”,
- g) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Na wniosek podatnika, złożony wraz z deklaracją podatkową, urząd skarbowy jest obowiązany zwrócić różnicę podatku, o której mowa w ust. 2, w terminie 25 dni, licząc od dnia złożenia rozliczenia, gdy kwoty podatku naliczonego, wykazane w deklaracji podatkowej, wynikają z:

- 1) faktur dokumentujących kwoty należności, które zostały w całości zapłacone, z uwzględnieniem art. 22 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.⁴⁾),
- 2) dokumentów celnych oraz decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 34, i zostały przez podatnika zapłacone,
- 3) importu towarów rozliczanego zgodnie z art. 33a, wewnątrz-wspólnotowego nabycia towarów lub importu usług lub dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca, jeżeli w deklaracji podatkowej została wykazana kwota podatku należnego od tych transakcji

- przy czym przepisy ust. 2 zdanie drugie i trzecie, ust. 2a, 4c-4g, 4i oraz 4j stosuje się odpowiednio.”,

h) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do podatników wymienionych w ust. 4a.”,

i) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Różnicę podatku niezwróconą przez urząd skarbowy w terminach, o których mowa w ust. 2 zdanie pierwsze i ust. 4a, traktuje się jako nadpłatę podatku podlegającą oprocentowaniu w rozumieniu przepisów Ordynacji podatkowej.”,

j) w ust. 11 uchyla się pkt 2,

k) po ust. 12 dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób przyjmowania zabezpieczeń, o których mowa w ust. 2a i 4b,
 - 2) inne niż wymienione w ust. 4c formy zabezpieczeń oraz sposób ich przyjmowania
- uwzględniając konieczność zabezpieczenia zwracanej kwoty podatku.”;

26) w art. 88 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wydatków związanych z nabyciem towarów i usług, o których mowa w art. 87 ust. 4a;”;

27) w art. 90 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1043 i 1045, Nr 158, poz. 1121, Nr 171, poz. 1225, Nr 225, poz. 1636 i Nr 235, poz. 1699.

„5. Do obrotu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się obrotu uzyskanego z dostawy towarów, o których mowa w art. 87 ust. 4a, używanych przez podatnika na potrzeby jego działalności.”;

28) w art. 91:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku towarów i usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, a także gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli zostały zaliczone do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych nabywcy, z wyłączeniem tych, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł, korekty, o której mowa w ust. 1, podatnik dokonuje w ciągu 5 kolejnych lat, a w przypadku nieruchomości i praw wieczystego użytkowania gruntów – w ciągu 10 lat, licząc od roku, w którym zostały oddane do użytkowania. Roczna korekta w przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, dotyczy jednej piątej, a w przypadku nieruchomości i praw wieczystego użytkowania gruntów – jednej dziesiątej, kwoty podatku naliczonego przy ich nabyciu lub wytworzeniu. W przypadku środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, z tym że korekty dokonuje się po zakończeniu roku, w którym zostały oddane do używania.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadku gdy w okresie korekty, o której mowa w ust. 2, nastąpi sprzedaż towarów lub usług, o których mowa w ust. 2, lub towary te zostaną opodatkowane zgodnie z art. 14, uważa się, że te towary lub usługi są nadal wykorzystywane na potrzeby czynności podlegających opodatkowaniu u tego podatnika, aż do końca okresu korekty.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, korekta powinna być dokonana jednorazowo w odniesieniu do całego pozostałego okresu korekty. Korekty dokonuje się w deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym nastąpiła sprzedaż, a w przypadku opodatkowania towarów zgodnie z art. 14 – w deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym towary te zostały opodatkowane.”,

c) w ust. 6 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) opodatkowane - w celu dokonania korekty przyjmuje się, że dalsze wykorzystanie tego towaru lub usługi związane jest z czynnościami opodatkowanymi;

2) zwolnione lub nie podlegały opodatkowaniu - do obliczenia korekty przyjmuje się, że dalsze wykorzystanie tego towaru lub usługi jest związane wyłącznie z czynnościami zwolnionymi lub niepodlegającymi opodatkowaniu.”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisy ust. 1-6 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy podatnik miał prawo do obniżenia kwot podatku należnego o całą kwotę podatku naliczonego od wykorzystywanego przez siebie towaru lub usługi i dokonał takiego obniżenia, albo nie miał takiego prawa, a następnie zmie-

niło się prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego od tego towaru lub usługi, z tym że w pierwszym przypadku korekty dokonuje się w rozliczeniu za ostatni okres rozliczeniowy, w którym prawo to przysługiwało, a w drugim – za pierwszy okres rozliczeniowy, w którym prawo to będzie przysługiwało.”;

29) uchyla się art. 93-95;

30) w art. 97:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie :

„4. Naczelnik urzędu skarbowego rejestruje podmiot, który dokonał zawiadomienia zgodnie z ust. 1, jako podatnika VAT UE.”,

b) uchyla się ust. 5-8,

c) uchyla się ust. 12;

31) w art. 98 uchyla się ust. 3;

32) w art. 99:

a) ust. 1-4 otrzymują brzmienie:

„1. Podatnicy, o których mowa w art. 15, są obowiązani składać w urzędzie skarbowym deklaracje podatkowe za okresy kwartalne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym kwartale, z zastrzeżeniem ust. 2-10 i art. 133.

2. Podatnicy, o których mowa w art. 15, z wyłączeniem małych podatników rozliczających się metodą kasową, mogą składać deklaracje podatkowe za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, po pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego w terminie do dnia złożenia deklaracji podatkowej za pierwszy miesięczny okres rozliczeniowy, jednak nie później niż z dniem upływu terminu złożenia tej deklaracji. Podatnik rozpoczynający wykonywanie czynności podlegających opodatkowaniu dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym rozpoczął wykonywanie tych czynności.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do podatników, którzy utracili prawo do rozliczania się metodą kasową lub zrezygnowali z tego prawa.

4. Podatnicy, o których mowa w ust. 2 i 3, mogą ponownie składać deklaracje podatkowe za okresy kwartalne, nie wcześniej jednak niż po upływie 24 miesięcy, za które składali deklaracje miesięczne, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do ostatniego dnia pierwszego miesiąca kwartału, za który będzie złożona kwartalna deklaracja podatkowa po raz pierwszy.”,

b) uchyla się ust. 5 i 6;

33) w art. 103:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podatnicy są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczenia i wpłacenia podatku za okresy kwartalne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał

obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 2-4 i art. 33.

2. Podatnicy, o których mowa w art. 99 ust. 2, 3 i 8, oraz podmioty wymienione w art. 108, są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczenia i wpłacenia podatku za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2e w brzmieniu:

„2a. Podatnicy, o których mowa w art. 99 ust. 1, inni niż mali podatnicy, obowiązani są, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do wpłacania zaliczek za pierwszy oraz za drugi miesiąc kwartału w wysokości 1/3 kwoty należnego zobowiązania podatkowego, wynikającej z deklaracji podatkowej złożonej za poprzedni kwartał – w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym z kolejnych miesięcy, za które wpłacana jest zaliczka.

2b. Kwotę należnego zobowiązania podatkowego przyjmuje się za zerową, jeżeli w wyniku rozliczenia za dany kwartał, zobowiązanie takie nie wystąpi lub wynikała będzie kwota zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku, o której mowa w art. 87 ust. 1.

2c. W przypadku podatników, u których w poprzednim kwartale należne zobowiązanie podatkowe było zerowe w rozumieniu ust. 2b, nie powstaje obowiązek wpłacania zaliczek. Podatnik może wpłacić zaliczkę w wysokości faktycznego rozliczenia za miesiąc, za który wpłacana jest zaliczka.

2d. Przepisy ust. 2a-2c stosuje się odpowiednio do podatników:

1) rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży osiągnie, w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży, kwoty określone w art. 2 pkt 25, z tym że w kwartale, w którym podatnik po raz pierwszy rozpoczął wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5, nie powstaje obowiązek wpłacania zaliczek;

2) którzy w trakcie roku podatkowego przekroczą kwoty, o których mowa w art. 2 pkt 25, a w przypadku podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5 – kwoty określone zgodnie z pkt 1, z tym że wpłata zaliczek obowiązuje od kwartału następującego po kwartale, w którym nastąpiło to przekroczenie.

2e. Podatnicy rozpoczynający dokonywanie rozliczeń za okresy kwartalne, którzy w poprzednim kwartale rozliczali się za okresy miesięczne – zaliczki, o których mowa w ust. 2a, wpłacają w pierwszym kwartale, za który będą się rozliczać za okresy kwartalne, w wysokości:

1) za pierwszy miesiąc tego kwartału – w wysokości należnego zobowiązania podatkowego za pierwszy miesiąc ostatniego kwartału, w którym rozliczali się za okresy miesięczne;

- 2) za drugi miesiąc tego kwartału – w wysokości należnego zobowiązania podatkowego za drugi miesiąc ostatniego kwartału, w którym rozliczali się za okresy miesięczne.

Przepis ust. 2c stosuje się odpowiednio.”;

34) art. 104 otrzymuje brzmienie:

„Art. 104. 1. Przepisy art. 21 i art. 86 ust. 16-18 stosuje się również do podatników rozpoczynających w ciągu roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży, kwot określonych w art. 2 pkt 25.

2. W przypadku przekroczenia kwot określonych w ust. 1 podatnik traci prawo do rozliczania się metodą kasową począwszy od rozliczenia za miesiąc następujący po kwartale, w którym nastąpiło to przekroczenie, oraz w następnym roku podatkowym.”;

35) w art. 106 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy, o których mowa w art. 15, są obowiązani wystawić fakturę stwierdzającą w szczególności dokonanie sprzedaży, datę dokonania sprzedaży, cenę jednostkową bez podatku, podstawę opodatkowania, stawkę i kwotę podatku, kwotę należności oraz dane dotyczące podatnika i nabywcy, z zastrzeżeniem ust. 2, 4 i 5 oraz art. 114c ust. 1 pkt 1, art. 119 ust. 10 i art. 120 ust. 16.”;

36) w art. 109:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia, że podatnik nie prowadzi ewidencji, o której mowa w ust. 1, lub prowadzi ją w sposób nierzetelny, a na podstawie dokumentacji nie jest możliwe ustalenie wartości sprzedaży, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określi, w drodze oszacowania, wartość sprzedaży opodatkowanej i ustali od niej kwotę podatku należnego. Jeżeli nie można określić przedmiotu opodatkowania, kwotę podatku ustala się przy zastosowaniu stawki 22%.”;

b) uchyla się ust. 4-8;

37) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. W przypadku gdy osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne nie są obowiązane do prowadzenia ewidencji określonej w art. 109 ust. 3 w związku z dokonywaniem sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie art. 43 i art. 82 ust. 3, dokonają sprzedaży opodatkowanej i nie zapłacą podatku należnego, a na podstawie dokumentacji nie jest możliwe ustalenie wartości tej sprzedaży, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określi, w drodze oszacowania, wartość sprzedaży opodatkowanej i ustali od niej kwotę podatku należnego. Jeżeli nie można określić przedmiotu opodatkowania, kwotę podatku ustala się przy zastosowaniu stawki 22%.”;

38) w art. 111:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia, że podatnik narusza obowiązek określony w ust. 1, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej ustala za okres do momentu rozpoczęcia prowadzenia ewidencji obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących, dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30% kwoty podatku naliczonego przy nabyciu towarów i usług.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnicy, którzy rozpoczną ewidencjonowanie obrotu i kwot podatku należnego w obowiązujących terminach, mogą odliczyć od tego podatku kwotę wydatkowaną na zakup każdej z kas rejestrujących zgłoszonych na dzień rozpoczęcia (powstania obowiązku) ewidencjonowania w wysokości 90% jej ceny zakupu (bez podatku), nie więcej jednak niż 700 zł.”;

39) w art. 114 w ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Przepisy art. 99 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

40) po art. 114 dodaje się art. 114a-114e w brzmieniu:

„Art. 114a. 1. Podatnik będący osobą fizyczną, u którego wartość sprzedaży bez kwoty podatku nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty wyrażonej w złotych odpowiadającej równowartości 50 000 euro, może wybrać opodatkowanie w formie ryczałtu kwotowego wpłacanego za okresy miesięczne, zwanego dalej „ryczałtem”, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego.

2. Prawo do wyboru ryczałtu, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, ma również podatnik rozpoczynający wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5, w trakcie roku podatkowego, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży bez kwoty podatku nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży, kwoty określonej w ust. 1.

3. Ryczałt nie ma zastosowania do podatników, którzy:

- 1) dokonują dostaw towarów, wewnątrzspółnotowych dostaw towarów, eksportu towarów lub wykonują czynności, o których mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1;
- 2) poza usługami, o których mowa w ust. 1, wykonują inne rodzaje działalności podlegające opodatkowaniu podatkiem;
- 3) poza usługami, o których mowa w ust. 1, wykonują również jako wspólnik w spółce cywilnej lub w spółce handlowej w ramach tych spółek działalność gospodarczą;
- 4) zatrudniają podwykonawców lub osoby na podstawie umów innych niż umowa o pracę;
- 5) świadczą usługi z wykorzystaniem materiałów własnych, których wartość przekracza 20% wartości usługi.

4. Przeliczenia kwot wymienionych w ust. 1 i 2 wyrażonych w euro dokonuje się według kursu euro zgodnie z art. 2 pkt 25.

Art. 114b. 1. Zawiadomienie, o którym mowa w art. 114a ust. 1, podatnik składa w terminie do końca kwartału poprzedzającego kwartał, od którego podatnik będzie stosować ryczałt, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w art. 114a ust. 1, składa się:
 - 1) następnego dnia po dniu utraty zwolnienia od podatku – w przypadkach, o których mowa w art. 113 ust. 5 i 10;
 - 2) wraz ze zgłoszeniem rejestracyjnym, o którym mowa w art. 96, lub aktualizacją tego zgłoszenia – w przypadku podatników, którzy rezygnują z przysługującego im zwolnienia na podstawie art. 113 ust. 1.
3. Zawiadomienie, o którym mowa w art. 114a ust. 2, składa się wraz ze zgłoszeniem rejestracyjnym, o którym mowa w art. 96 - w przypadku podatników rozpoczynających wykonywanie czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem.

Art. 114c. 1. Podatnik, który wybrał opodatkowanie w formie ryczałtu, zwany dalej „podatnikiem ryczałtowym”:

- 1) nie ma prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwoty podatku naliczonego, o którym mowa w art. 86, oraz do wykazywania w fakturach kwoty podatku;
- 2) obowiązany jest:
 - a) prowadzić dzienną ewidencję obrotów,
 - b) składać w terminie, o którym mowa w art. 99 ust. 1, skróconą deklarację podatkową,
 - c) bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, wpłacać ryczałt w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym miesiącu, za który płacony jest ryczałt.
2. Podatnik ryczałtowy może zrezygnować z ryczałtu nie wcześniej niż od rozliczenia za okres rozliczeniowy następujący po upływie 8 kwartałów, w trakcie których podatnik stosował ryczałt, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do końca kwartału, w którym podatnik stosował ryczałt.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji podatkowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, zawierającej co najmniej dane identyfikujące podatnika, wysokość obrotów oraz kwotę podatku, wraz z objaśnieniami co do sposobu jej wypełnienia, uwzględniając termin i miejsce składania deklaracji podatkowej.

Art. 114d. 1. Miesięczna stawka ryczałtu wynosi 300 złotych.

2. W przypadku zgłoszenia przez podatnika ryczałtowego przerwy w wykonywaniu czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem w danym kwartale, należny ryczałt pomniejsza się za cały okres przerwy trwającej nieprzerwanie co najmniej 10 dni, jeżeli podatnik zawiadomi pisemnie naczelnika urzędu skarbowego o początku tej przerwy, najpóźniej w dniu jej rozpoczęcia, oraz o jej zakończeniu - najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień jej zakończenia.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, ryczałt pomniejsza się o kwotę stanowiącą iloczyn liczby dni przerwy oraz 1/30 stawki ryczałtu.
4. W przypadku gdy przerwa w wykonywaniu czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem została spowodowana chorobą, podatnik ryczałtowy zawiadamia pisemnie naczelnika urzędu skarbowego o okresie przerwy, wynikającej ze zwolnienia lekarskiego, najpóźniej w dniu rozpoczęcia wykonywania tych czynności po tej przerwie.
5. W przypadku stwierdzenia, że podatnik ryczałtowy, w którymkolwiek dniu przerwy, o której zawiadomił naczelnika urzędu skarbowego zgodnie z ust. 2 lub 4, wykonywał czynności podlegające opodatkowaniu podatkiem, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej ustala ryczałt za cały okres przerwy w podwójnej wysokości.
6. Stawkę określoną w ust. 1 corocznie podwyższa się w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów roku poprzedzającego rok podatkowy w stosunku do tego samego okresu roku ubiegłego, ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 114e. 1. Podatnik ryczałtowy traci prawo do ryczałtu:

- 1) od dnia, w którym przekroczył kwotę, o której mowa w art. 114a ust. 1, a w przypadku podatników rozpoczynających wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5 - od dnia, w którym przekroczył kwotę, o której mowa w art. 114a ust. 2;
 - 2) począwszy od dnia, w którym wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 114a ust. 3;
 - 3) w przypadku gdy wartość sprzedaży bez kwoty podatku przekroczy w kwartale równowartość 25% kwoty wymienionej w art. 114a ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, podatnik ryczałtowy traci prawo do ryczałtu począwszy od okresu rozliczeniowego następującego po kwartale, w którym przekroczył kwotę, o której mowa w ust. 1 pkt 3.
3. Podatnik, który utracił prawo do ryczałtu, obowiązany jest do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego o utracie tego prawa w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła utrata prawa.
4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, podatnik, który utracił prawo do ryczałtu, rozlicza podatek na zasadach ogólnych począwszy od dnia, w którym utracił to prawo, z zastrzeżeniem ust. 5. Przy obliczaniu ryczałtu za okres do dnia, w którym podatnik był uprawniony do ryczałtu, przepis art. 114d ust. 5 stosuje się odpowiednio.
5. W przypadku podatników, o których mowa w ust. 1 pkt 1, opodatkowaniu podatkiem na zasadach ogólnych podlega nadwyżka

sprzedaży ponad kwotę określoną w ust. 1 pkt 1, a obowiązek podatkowy powstaje z momentem przekroczenia tej kwoty.

6. W przypadku materiałów nabytych przed dniem utraty prawa do ryczałtu i niezużytych do świadczenia usług przed tym dniem, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przy nabyciu tych materiałów, przysługuje pod warunkiem sporządzenia spisu z natury tych materiałów według stanu na dzień, w którym nastąpiła utrata prawa do ryczałtu, i przedłożenia go naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie, o którym mowa w ust. 3. Kwotę podatku naliczonego w tym przypadku stanowi iloczyn ilości materiałów objętych spisem z natury i kwoty podatku naliczonego przypadającego na jednostkę materiału.
7. Podatnik, który utracił prawo do ryczałtu lub z niego zrezygnował, może po upływie 3 lat, licząc od końca kwartału, w którym utracił to prawo lub z niego zrezygnował, ponownie korzystać z tej formy opodatkowania, pod warunkiem pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego w terminie do końca kwartału, w którym rozliczał się na zasadach ogólnych.”;

41) w art. 116:

a) w ust. 9 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Przez należności za towary i usługi dostarczane rolnikowi ryczałtowemu, o których mowa w ust. 8, rozumie się również potrącenia z tytułu spłat rat pożyczek i zaliczek udzielanych rolnikowi ryczałtowemu dostarczającemu produkty rolne oraz inne potrącenia, jeżeli wynikają z innych ustaw lub tytułów wykonawczych (egzekucyjnych), dokonane przez podatnika nabywającego te produkty, pod warunkiem że:”

b) uchyla się ust. 9a;

42) w art. 129 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przed złożeniem deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dokument określony w art. 128 ust. 2, zawierający potwierdzenie wywozu tych towarów poza terytorium Wspólnoty.”;

43) w załączniku nr 9 do ustawy dodaje się poz. 11 w brzmieniu:

„Poz.	Przeznaczenia pojazdów specjalnych
11	Pogrzebowy”

44) dodaje się załącznik nr 10 do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 2.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.⁵⁾) w art. 72:

1) w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486, Nr 180, poz. 1494 i 1497 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 141.

„8) zaświadczenia, jeżeli obowiązek jego wydania przez właściwy organ potwierdzający:

a) uiszczenie podatku od towarów i usług od pojazdów sprowadzanych z państw członkowskich Unii Europejskiej lub

b) brak obowiązku, o którym mowa w lit. a

– wynika z przepisów o podatku od towarów i usług, a sprowadzany pojazd jest rejestrowany po raz pierwszy;”;

2) ust.1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku gdy sprowadzany pojazd jest przedmiotem dostawy dokonanej przez podatnika podatku od towarów i usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dokonaniem pierwszej rejestracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 lit. a, może być zastąpione fakturą z wyszczególnioną kwotą podatku od towarów i usług potwierdzającą dokonanie tej dostawy przez tego podatnika, pod warunkiem że odprzedaż pojazdów stanowi przedmiot działalności tego podatnika.”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 68 uchyla się § 3;

2) w art. 70a § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w art. 68 § 1 oraz w art. 70 § 1, ulega zawieszeniu, jeżeli możliwość ustalenia lub określenia zobowiązania podatkowego wynika z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, a ustalenie lub określenie przez organ podatkowy wysokości tego zobowiązania uzależnione jest od uzyskania odpowiednich informacji od organów innego państwa.”;

3) w art. 73 w § 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) deklaracji kwartalnej dla podatku od towarów i usług – dla podatników podatku od towarów i usług.”;

4) w art. 81b uchyla się § 3.

Art. 4.

Do wniosków o zwrot kwoty podatku naliczonego w formie zaliczki złożonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 93-95 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

⁶⁾ Zmiany tekst jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732, Nr 143, poz. 1199 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 470.

Art. 5.

1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 109-111 ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 68 § 3 i art. 70a § 1 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.
2. Do rozliczenia za okresy rozliczeniowe poprzedzające kwartał, w którym weszła w życie niniejsza ustawa, stosuje się przepisy art. 87 i art. 97 ust. 5-8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.
3. Kaucja, o której mowa w art. 97 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlega zwrotowi lub zwolnieniu na wniosek podatnika, po upływie 180 dni od dnia złożenia ostatniej deklaracji podatkowej z wykazaną kwotą do zwrotu za okres rozliczeniowy poprzedzający okres rozliczeniowy, w którym weszła w życie niniejsza ustawa, jeżeli zwrot lub zwolnienie kaucji nie nastąpiło w trybie art. 97 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Na pisemny wniosek podatnika kaucja może zostać zwrócona lub zwolniona przed upływem terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, albo może nie być składana w urzędzie skarbowym, jeżeli podatnik złoży zabezpieczenie majątkowe w trybie art. 87 ust. 4b-4h ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zapewniające pokrycie wypłacanej kwoty zwrotu, przy zachowaniu prawa do zwrotu w ciągu 60 dni. Przepisy art. 87 ust. 4i ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio.

Art. 6.

Podatnicy zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązani do składania deklaracji za okresy miesięczne zgodnie z przepisami art. 99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązani są do końca pierwszego miesiąca kwartału, w którym weszła w życie niniejsza ustawa, do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego, za jakie okresy rozliczeniowe będą składać deklaracje podatkowe. Brak zawiadomienia jest równoznaczny z wyborem rozliczania za okresy miesięczne, o którym mowa w art. 99 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7.

1. W przypadku czynności, w stosunku do których zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie powstał obowiązek podatkowy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, obowiązek podatkowy nie powstałby po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

-
2. Jeżeli zgodnie z art. 86 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego powstawałoby po wejściu w życie niniejszej ustawy, a zgodnie z art. 86 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, prawo to powstawałoby przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prawo to powstaje zgodnie z art. 86 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8.

Przepisy art. 19 ust. 16b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do ustanowionego przed dniem 1 maja 2004 r. prawa wieczystego użytkowania gruntów.

Art. 9.

Przepisy art. 114d ust. 11 i 13 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od początku roku następującego po roku, w którym weszła w życie niniejsza ustawa.

Art. 10.

Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia kwartału następującego po kwartale następującym po kwartale, w którym ogłoszono ustawę.

U Z A S A D N I E N I E

Podstawowym założeniem proponowanych zmian było uproszczenie przepisów w zakresie podatku od towarów i usług, doprecyzowanie brzmienia określonych regulacji prawnych oraz zniesienie lub zmniejszenie barier i ograniczeń formalnoprawnych wynikających z obecnych uregulowań. Wśród zmian o charakterze technicznym i legislacyjnym zaproponowano również zmiany o charakterze merytorycznym, w szczególności zmiany w zakresie odliczania podatku naliczonego oraz rozliczania podatku, w tym długości okresu rozliczeniowego, zasad zwrotu różnicy podatku oraz rozliczenia ryczałtowego przez niektóre grupy podatników.

W art. 2 zmieniana jest treść pkt 25 (dostosowanie definicji małego podatnika do zapisów w nowelizowanej ustawie o rachunkowości), oraz dodawany jest pkt 27b (definicja magazynu konsygnacyjnego), który jest związany z wprowadzanymi w art. 12a regulacjami w zakresie opodatkowania towarów przemieszczanych do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego w innym państwie członkowskim.

W art. 6 proponuje się zmianę o charakterze celowościowo-technicznym dostosowującą systematykę ustawy do przepisów Szóstej Dyrektywy Rady, polegającą na skreśleniu z czynności wyłączonych z zakresu ustawy o podatku od towarów i usług działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier na automatach i gier na automatach o niskich wygranych, podlegającej opodatkowaniu podatkiem od gier na zasadach określonych w odrębnej ustawie (art. 6 pkt 3) i uznaniu jej za działalność zwolnioną od podatku od towarów i usług. Zmiana ta ma charakter porządkujący, gdyż do tej pory działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych itp. nie podlegała co do zasady opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, co nie oznaczało, że podmioty prowadzące taką działalność nie wykonywały działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług. Proponowana zmiana jednoznacznie wskazuje, że działalność ta podlega przepisom ustawy o podatku od towarów i usług, przy czym jest z niego zwolniona (art. 43 ust. 1 pkt 14), co oznacza, że nadal brak jest obciążenia tej działalności podatkiem VAT. Zmiana ta nie pociąga zatem za sobą skutków o charakterze ekonomicznym.

Proponowana zmiana w art. 7 w ust. 1 pkt 6 ma charakter wyłącznie techniczny potwierdzający obecnie stosowaną praktykę. Wprowadzenie zmiany ma jednak na celu eliminację wątpliwości w tym zakresie przedstawianych w licznych zapytaniach kierowanych do organów podatkowych. Zmiana ta ma na celu wskazanie jednoznacznie, że dostawą jest również sprzedaż praw spółdzielczych.

Dodanie w art. 7 w ust. 1 pkt 7 ma na celu uznanie za dostawę towarów czynności ustanowienia oraz zbycia prawa wieczystego użytkowania gruntów. Obecnie czynności te traktowane są jako świadczenie usług, gdyż zgodnie z Szóstą Dyrektywą Rady przeniesienie praw do nieruchomości uznawane jest za świadczenie usług. Jednakże państwa członkowskie mogą postanowić, że tego typu czynności zostaną uznane za odpłatną dostawę towarów. Co do zasady większość czynności ustanowienia praw wieczystego użytkowania miała miejsce przed dniem 1 maja 2004 r. Czynności te dotyczą długich okresów (99 lat). Fakt ustanowienia tych praw w zdecydowanej większości przed dniem 1 maja 2004 r. powoduje, że nie uwzględniają one kwot podatku. Brak jest też swobody zmiany opłat z tego tytułu. Dlatego też proponuje się skorzystanie z możliwości, jakie daje Dyrektywa, i potraktowanie ich jako dostawy towarów. Skutkiem tego będzie to, że praktycznie w większości przypadków podatek od towarów i usług nie będzie miał do tych czynności zastosowania.

Dodanie art. 12a i art. 20a ma na celu wprowadzenie szczególnych regulacji stosowanych w większości państw członkowskich wobec towarów przemieszczanych do magazynu konsygnacyjnego (definicja tego pojęcia została zamieszczona w art. 2 pkt 27b) zlokalizowanego w innym państwie członkowskim. Z magazynu tego towary może pobierać według potrzeb wyłącznie jeden odbiorca (ang. call-off stock). Należy zaznaczyć, że dostawa tych towarów (przeniesienie prawa do rozporządzania jak właściciel) następuje w momencie pobrania tych towarów przez odbiorcę (nabywcę). Proponowane rozwiązania upraszczają rozliczenie tego rodzaju transakcji zarówno przy towarach przywożonych do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego na terytorium Polski, jak i towarów wywożonych do takiego magazynu położonego na terytorium innego państwa członkowskiego. Podstawową cechą tych uproszczeń jest uznanie, że przemieszczenie towarów do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego na terytorium Polski powoduje powstanie obowiązku podatkowego z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów u polskiego podatnika zarejestrowanego

jako podatnik VAT UE, natomiast przy przemieszczaniu towarów do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego na terytorium innego państwa członkowskiego rozpoznawanie obowiązku podatkowego w tych transakcjach według reguł podatkowych obowiązujących w tym innym państwie członkowskim (art. 12a ust. 1 i art. 20a ust. 1). Takie rozwiązanie pozwala w tych transakcjach na zwolnienie z obowiązku rejestracji dla podatku od towarów i usług podatników podatku od wartości dodanej z tytułu przemieszczenia własnych towarów oraz dokonania dostawy tych towarów na terytorium Polski (art. 29 ust. 18 pkt 3 oraz § 2 pkt 1 lit. j rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie określenia podatników niemających obowiązku składania zgłoszenia rejestracyjnego), jak również uwalnia podatników podatku od towarów i usług (jeżeli tego typu regulacje przewiduje również inne państwo członkowskie) z obowiązku rejestracji dla podatku od wartości dodanej w innym państwie członkowskim (dla możliwości zastosowania stawki 0% przy przemieszczaniu własnych towarów podatnik nie będzie już musiał wskazywać przyznanego mu numeru VAT w innym państwie członkowskim – poda bowiem numer VAT nabywcy tych towarów).

Konsekwencją ww. zmian w zakresie call-off stock są zmiany w art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 6 i art. 29 ust. 18.

W art. 13 proponowana zmiana ust. 1 doprecyzowuje, uwzględniając symetrię opodatkowania, że opodatkowaniu podatkiem VAT w transakcjach wewnątrzspółnotowych podlega z jednej strony wewnątrzspółnotowa dostawa towarów, z drugiej zaś wewnątrzspółnotowe nabycie towarów, przy czym obie te czynności muszą być realizowane co do zasady za wynagrodzeniem.

Propozycja zmiany ust. 6 art. 13 wiąże się z jednoczesnym skreśleniem ust. 12 w art. 97. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami warunkiem uznania dostawy towarów wywożonych do innego państwa członkowskiego za wewnątrzspółnotową dostawę towarów jest zgłoszenie zamiaru dokonywania wewnątrzspółnotowych dostaw towarów i zarejestrowanie jako podatnik VAT UE. Tymczasem w świetle ustawy istnieją co najmniej trzy przesłanki rejestracji dla potrzeb transakcji wewnątrzspółnotowych: chęć dokonywania wewnątrzspółnotowego nabycia towarów lub dostawy towarów oraz świadczenie usług, dla których miejscem opodatkowania jest inny kraj Wspólnoty, którego numerem identyfikacyjnym posłużył się

usługobiorca. Formularz rejestracyjny na potrzeby rejestracji do VAT UE zawiera trzy odrębne pola odpowiadające trzem wskazanym powyżej przesłankom rejestracji. Proponowana zmiana ma na celu ułatwienie rozliczeń wewnątrzwspólnotowych dla podatników. Na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych uzyskanie numeru identyfikacji z przedrostkiem PL, niezależnie od przyczyn rejestracji, powinno być wystarczające dla uznania danej transakcji za wewnątrzwspólnotową dostawę towarów.

Zmiana art. 19 ma na celu ujednoczenie momentu powstania obowiązku podatkowego i nadania jej możliwie prostego i precyzyjnego charakteru, jednakże przy pozostawieniu szczególnych zasad rozpoznawania obowiązku podatkowego. Generalną zasadą będzie, że obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dostawy towarów lub wykonania usługi albo częściowego wykonania usługi, nie później niż z dniem wystawienia faktury albo uregulowania lub upływu terminu uregulowania należności, w tym również zadatku, zaliczki, przedpłaty lub raty – w odniesieniu do tej części należności, która została uregulowana lub której termin upłynął. Proponowana zmiana w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego w eksporcie towarów przyczyni się do ujednoczenia regulacji art. 19 oraz usunie ewentualne wątpliwości interpretacyjne, które pojawiają się w sytuacji, gdy podatnik dokonał eksportu, natomiast nie otrzymał jeszcze dokumentu potwierdzającego wywóz towarów poza Wspólnotę Europejską.

Projektowane przepisy art. 20 ust. 1 i art. 20a są związane z wprowadzeniem regulacji dotyczących opodatkowania towarów przemieszczanych do magazynów konsygnacyjnych.

Nowe brzmienie art. 21 ust. 6 jest związane ze zmianą art. 19 w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego.

W art. 22 ust. 4 proponuje się zmianę o charakterze doprecyzowującym, zgodnie z którą jednoznacznie wskazuje się, że przepis ma zastosowanie do towarów sprowadzanych z terytorium państwa trzeciego do Polski (import towarów), jak i sprowadzanych do innego państwa członkowskiego (zaimportowanych). Chodzi o sytuację, gdy towar jest sprowadzany np. przez Niemcy do Polski.

Zmiana w art. 27 ust. 2 pkt 3 polega na dodaniu do wymienionych tam usług w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji lub rozrywki, usług do nich podobnych, co rozwiałoby wątpliwości co do zgodności obecnego przepisu z Szóstą Dyrektywą, które to wątpliwości zostały podniesione przez Komisję Europejską w postępowaniu o naruszenie przepisów wspólnotowych w trybie art. 226 TWE.

Zmiana w art. 27 ust. 4 pkt 3 polega na zaznaczeniu, że przepis ten stosuje się do wszystkich usług doradczych, inżynierskich, prawniczych, księgowych, w tym również do tych, które obecnie są identyfikowane przy pomocy PKWiU (m.in. usług doradztwa w zakresie oprogramowania – PKWiU 72.2), i zmierza do uniknięcia wątpliwości w związku z definiowaniem usług w obecnie obowiązującej ustawie przez odwołanie się do klasyfikacji statystycznych. Zmiana ta mogłaby przyczynić się do częściowego rozwiania wątpliwości co do zgodności obecnego przepisu z Szóstą Dyrektywą, które to wątpliwości zostały podniesione przez Komisję Europejską w postępowaniu o naruszenie przepisów wspólnotowych w trybie art. 226 TWE.

Zmiana w art. 29 ust. 1 związana jest z dodawanym art. 114a.

Nowe brzmienie art. 29 ust. 6 jest związane ze zmianą art. 19 w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego.

W art. 29 ust. 10 dostosowano do dodawanego ust. 10a. W ust. 10a proponuje się, aby w przypadku nieodpłatnej dostawy towarów używanych (w rozumieniu art. 43 ust. 2) przy określaniu podstawy opodatkowania uwzględniano zużycie przekazywanych towarów. Tym samym przepis odwołuje się do wartości rynkowej przekazywanego towaru. Wskazana zmiana wyeliminuje obowiązujący obecnie stan, w którym podatnik zamierzający przekazać używane towary (np. komputery) na cel charytatywny zobowiązany jest naliczać podatek VAT od ceny nabycia przekazywanych towarów, a nie od ich aktualnej wartości.

Dodawany art. 33a wprowadza możliwość wykazywania podatku należnego z tytułu importu towarów bezpośrednio w deklaracji podatkowej bez konieczności uiszczenia tego podatku w urzędzie celnym. Propozycja ta będzie dotyczyć podatników, stosujących procedurę uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b-c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny. Podatnik, który zdecyduje się rozliczać podatek w deklaracji,

będzie musiał zawiadomić o tym zamiarze naczelnika urzędu celnego i naczelnika urzędu skarbowego.

Zmiana ta spowoduje uproszczenie rozliczeń podatku przez tych importerów. Rozliczenie to będzie co do zasady analogiczne jak przy transakcjach wewnątrzspółnotowych i stanowić będzie znaczne odciążenie importerów. Rozwiązanie to pociągnie jednakże za sobą pewne skutki związane z przesunięciem dochodów w czasie.

Proponowana zmiana nie dotyczy procedury uproszczonej, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. a rozporządzenia Rady, tj. zgłoszenia niekompletnego, gdyż przy tego rodzaju zgłoszeniu nie zawsze jest wymagane pozwolenie na jego stosowanie. Dopuszczenie możliwości rozliczania podatku z tytułu importu towarów bezpośrednio w deklaracji podatkowej przy stosowaniu zgłoszenia niekompletnego, w sytuacji gdy podatnik, dokonując takiego zgłoszenia, nie zawsze musi posiadać pozwolenie, spowoduje, że z projektowanego rozwiązania mogłoby korzystać szerokie grono podmiotów, a nie tylko „sprawdzone” podmioty, które muszą spełniać określone warunki.

Ponadto w takiej sytuacji trudno byłoby określić, jak liczna grupa podatników mogłaby skorzystać z takiego rozwiązania, a tym samym, jakie byłyby skutki przesunięcia dochodów w czasie z tego tytułu.

Konsekwencją dodania art. 33a są zmiany w art. 33, 34 i 37a.

Nowe brzmienie art. 38 ust. 1 jest związane ze zmianą art. 19 w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego.

Proponowana zmiana art. 39 wynika z konieczności jednoznacznego określenia właściwości organów podatkowych w sprawach postępowań dotyczących stosowania różnego rodzaju ulg w przypadku podatku VAT z tytułu importu towarów. Obecnie obowiązujące przepisy powodują niejasności i problemy przy określaniu tej właściwości w odniesieniu do umorzenia podatku.

Zmiana w art. 41 ust. 6 jest konsekwencją zmiany w art. 19 w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego w eksporcie towarów. Natomiast zmiana w ust. 9 ma na celu umożliwienie dokonania korekty podatku należnego, w sytuacji gdy podatnik dokonał eksportu towarów, a dokument potwierdzający wywóz tych

towarów poza Wspólnotę otrzymał po złożeniu deklaracji podatkowej za dany miesiąc, natomiast nie dokonał odprawy towarów w urzędzie wewnętrznym.

W art. 42 ust. 7 (oraz odpowiednio w art. 97 ust. 17 i 19, art. 98 ust. 1, art. 106 ust. 6 oraz art. 137 ust. 1) zastąpiono nazwę „biuro wymiany informacji o podatku VAT” wyrażeniem „jednostką do spraw wymiany informacji o podatku VAT”, określeniem ogólnym, które nie wymaga dostosowywania w przypadku zmian organizacyjnych w Ministerstwie Finansów.

Projektowana ustawa przewiduje również przez nowe brzmienie art. 42 ust. 12 uproszczenie rozliczania wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów. Z uwagi na system wymiany informacji o VAT z innymi państwami członkowskimi i konieczność zachowania porównywalności danych uproszczenie dotyczy podatników rozliczających podatek od towarów i usług miesięcznie w stosunku do transakcji dokonywanych w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału. Uproszczenie polega na tym, że w przypadku braku dowodów potwierdzających wywiezienie z terytorium kraju i dostarczenie do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju towarów będących przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, podatnik nie musi jej wykazywać jako sprzedaży krajowej, do momentu złożenia rozliczenia za ostatni miesiąc w kwartale. W przypadku gdy w tym czasie otrzyma stosowne dowody, wykaże tę dostawę jako wewnątrzwspólnotową.

Dodanie w art. 43 ust. 1 pkt 14 jest konsekwencją zmiany w art. 6.

W art. 86 proponuje się w związku ze zmianą zasad dotyczących momentu powstania obowiązku podatkowego, zmianę w zakresie generalnego terminu odliczania podatku naliczonego (z momentu otrzymania faktury albo dokumentu celnego na moment powstania obowiązku podatkowego, z tytułu którego u nabywcy występuje podatek naliczony, pod warunkiem posiadania przez niego faktury albo dokumentu celnego).

Ponadto zmiany są również związane z dodaniem art. 33a i wprowadzeniem możliwości rozliczania podatku związanego z importem w deklaracji. Zmiana ta wprowadza zasady odliczania podatku z tytułu importu według analogicznych zasad jak przy wewnątrzwspólnotowym nabyciu (w deklaracji).

Zmiana w ust. 19 art. 86 związana jest z propozycją zawartą w art. 87 umożliwienia podatnikom, którzy w okresie rozliczeniowym nie wykonali żadnych czynności opodatkowanych, otrzymania zwrotu podatku w terminie 180 dni. Tym samym w ust. 19 pozostawiono podatnikowi możliwość zadecydowania, czy kwotę podatku naliczonego podatek przeniesie do rozliczenia na następny okres, czy też wystąpi o jej zwrot.

Propozycje zmian w art. 87 mają na celu ustalenie jednego 50-dniowego podstawowego terminu zwrotu podatku. Skrócenie terminu zwrotu pozwoli podatnikom na szybsze otrzymanie kwot podatku z tytułu nabycia towarów i usług. Z drugiej jednak strony aparat skarbowy musi dysponować odpowiednim czasem na dokonanie zwrotów oraz zweryfikowania ich zasadności. Terminu 50-dniowego nie będzie można co do zasady zastosować do podatników, którzy wykonują czynności opodatkowane krócej niż rok, jak również do podatników, którzy w danym okresie rozliczeniowym nie dokonali czynności opodatkowanych. W ich przypadku termin na dokonanie zwrotu wynosi 180 dni.

Oprócz zasadniczego 50-dniowego terminu zwrotu w proponowanym przepisie pozostawiono możliwość uzyskania przez podatnika zwrotu w terminie przyspieszonym, tj. 25 dni.

Rozwiązania zaproponowane w art. 87 zakładają możliwość skrócenia do 50 dni wydłużonych terminów zwrotu pod warunkiem złożenia przez podatnika w urzędzie skarbowym zabezpieczenia majątkowego w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku. Zabezpieczenie to może być złożone w formie gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, poręczenia banku, weksła, czeku, papierów wartościowych na okaziciela czy depozytu w gotówce. Projektowane przepisy określają te zabezpieczenia, pozostawiając ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych możliwość określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu przyjmowania zabezpieczeń, jak również możliwość określenia innych form zabezpieczeń.

Proponowane zmiany w art. 87 mają również na celu umożliwienie podatnikom uzyskania zwrotu podatku, w sytuacji gdy wydłużono termin zwrotu. Podatnik jest wówczas zobowiązany do złożenia zabezpieczenia majątkowego w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku.

Istotną zmianą jest również wprowadzenie możliwości uzyskania zwrotu podatku przez podatników, którzy w danym okresie nie wykonali czynności opodatkowanych. Dotychczas byli oni uprawnieni jedynie do przenoszenia kwoty podatku naliczonego na następne okresy rozliczeniowe. Jak zaznaczono wyżej, w przypadku tych podatników termin zwrotu podatku został ustalony na 180 dni. Zmiana ta skutkuje uchycieniem w ustawie art. 93 (zwrot podatku w formie zaliczki) oraz związanych z nim art. 94 i 95.

W art. 88 i art. 90 w związku ze zmianą w art. 87 konieczna była zmiana referencji w art. 88 w ust. 1 pkt 3 i art. 90 ust. 5.

Zmiany do art. 91 odnoszą się do korekt rozliczenia podatku naliczonego i polegają na jednoznacznym określeniu sposobu korekty podatku naliczonego od zakupów środków trwałych o wartości do 15 000 zł oraz ujednoczeniu nomenklatury. Ponadto w celu doprecyzowania przepisów, w ust. 4 wprowadzono przepis, z którego jasno będzie wynikało, że korekta podatku naliczonego przysługuje również, gdy towary objęte tzw. spisem likwidacyjnym zostaną opodatkowane. Doprecyzowano też przepisy w sposób pozwalający na jednoznaczne określenie, za który okres rozliczeniowy ma być dokonana korekta, w przypadku opodatkowania remanentu likwidacyjnego (ust. 4) oraz w przypadku zmiany prawa do odliczenia (ust. 7).

Propozycja uchycienia w art. 97 ust. 5-8 jest związana z likwidacją kaucji gwarancyjnej, w przypadku gdy podatnik rozpoczynający wykonywanie czynności opodatkowanych lub podatnik, który wykonuje te czynności w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy, występuje o zwrot nadwyżki podatku naliczonego nad należnym, w przypadku gdy zwrot podatku jest związany z dokonywaniem wewnątrzspółnotowych dostaw towarów. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami podatnik, który prowadzi działalność opodatkowaną w okresie krótszym niż 12 miesięcy, otrzymuje zwrot podatku w związku z dokonywaniem wewnątrzspółnotowych dostaw towarów w terminie 180 dni. Jeżeli chciałby uzyskać zwrot w terminie 60 dni, musi on złożyć kaucję gwarancyjną w wysokości 250 000 zł. Przedmiotowy przepis znosi ten wymóg. Jednocześnie w celu zabezpieczenia wyłudzeń podatku w przedmiotowych sytuacjach, jak wskazano powyżej, w art. 87 proponuje się dodanie ust. 4b-4f wprowadzających zabezpieczenie majątkowe, w przypadku gdy podatnik, o którym mowa powyżej, wystąpi o zwrot podatku. Proponuje się ustalenie zabezpieczenia w wysokości kwoty odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu po-

datku, przekraczającej wartość podatku naliczonego związanego z nabyciem środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji oraz gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów zaliczanych do środków trwałych nabywcy.

Uchylenie w art. 97 ust. 12 jest konsekwencją zmiany w art. 13 ust. 6.

Zmiana w art. 98 ust. 1 jest konsekwencją zmiany art. 42 ust. 7.

Propozycja uchylenia w art. 98 ust. 3 związana jest z likwidacją kaucji gwarancyjnej.

W art. 99 proponuje się wprowadzenie zmian umożliwiających dokonywanie wszystkim podatnikom rozliczeń kwartalnych. Propozycje przepisów związane z nowymi rozliczeniami kwartalnymi dotyczą również zmian w art. 103, 104 i 114. Proponowane przepisy umożliwiają składanie przez podatników deklaracji kwartalnych, przy czym pozostawiono podatnikom możliwość wyboru miesięcznego okresu rozliczeniowego. W przypadku gdy podatnik nie dokona takiego wyboru, będzie składać deklaracje kwartalne i równocześnie będzie obowiązany do wpłaty zaliczek na poczet podatku w wysokości 1/3 kwoty należnego zobowiązania podatkowego wynikającego z deklaracji z poprzedniego kwartału w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który wpłacana jest zaliczka. Obowiązek wpłacania zaliczek nie dotyczy małych podatników oraz tych, u których nie wystąpiło zobowiązanie podatkowe w poprzednim kwartale. Podatnik, który zrezygnuje z rozliczeń kwartalnych, ponownie będzie mógł skorzystać z tej formy składania deklaracji dopiero po upływie 24 miesięcy od dnia rezygnacji.

Zmiany polegające na nadaniu nowego brzmienia art. 109 ust. 2 oraz uchylenie ust. 4-8 tego artykułu eliminuje funkcjonowanie w przepisach o podatku od towarów i usług tzw. sankcji. Zgodnie z obecnym brzmieniem ust. 2 w przypadku stwierdzenia, że podatnik nie prowadzi ewidencji, organ podatkowy oszacowuje przychody i dokonuje ich opodatkowania według stawki 22% bez prawa do odliczenia podatku naliczonego. Propozycja zmiany regulacji w ust. 2 przywraca prawo do odliczenia, jak również nakłada na organ podatkowy obowiązek wyliczenia podatku wg odpowiednich stawek podatku. Skreślenie ust. 4-8 w art. 109 stanowi natomiast eliminację 30% sankcji w przypadku zaniżenia zobowiązania podatkowego przez podatnika.

Konsekwencją zmian w art. 109 w zakresie tzw. sankcji jest zmiana art. 110.

Proponowane zmiany w art. 111 w zakresie regulacji dotyczących stosowania kas fiskalnych dotyczą dwóch kwestii. Uchylenie ust. 2 powoduje wyeliminowanie sankcji, w przypadku gdy podatnik, mimo ciążącego na nim obowiązku, nie ewidencjonuje przychodów za pomocą kas rejestrujących. Propozycja zmiany przepisu w ust. 4 zmienia zasady rekompensowania podatnikom wydatków związanych z nabyciem kas rejestrujących, przez wprowadzenie nowej wysokości limitu rekompensaty za zakupioną kasę. Projekt przewiduje zwrot 90% kwoty wydatkowanej nie więcej niż 700 zł.

Projektowane przepisy (art. 114a) wprowadzają możliwość rozliczania się przez podatników osiągających roczne przychody w kwocie nie przewyższającej 50000 euro w formie ryczału kwotowego. Celem wprowadzenia projektowanych przepisów jest uproszczenie rozliczeń dla podatników podatku od towarów i usług prowadzących działalność w niewielkim rozmiarze..

Podatnik podatku od towarów i usług będzie mógł wybrać opodatkowanie w formie ryczału kwotowego po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego w terminach wskazanych w projektowanych przepisach.

Podatnik, który wybrał opodatkowanie w formie ryczału kwotowego, będzie mógł zrezygnować z tej formy rozliczeń, nie wcześniej jednak niż po upływie 8 kwartałów, za które rozliczał się w ten sposób.

Podatnikowi, który wybrał rozliczanie się w formie ryczału, nie przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego przy nabyciu towarów i usług związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Zmiana art. 116 ust. 9 – polega na umożliwieniu dokonywania przez podatnika potrąceń, wynikających również z tytułów egzekucyjnych oraz z innych tytułów, jeżeli wynikają one z pisemnych umów zawartych z rolnikiem ryczałtowym. Zmiana ta umożliwiłaby podatnikowi dokonującemu skupu od rolnika ryczałtowego odliczanie podatku również wtedy, gdy kwotę należności dla rolnika potrącił o tzw. kwoty mleczne (obowiązek dokonania takiego potrącenia wynika z innych ustaw).

Zmiana w art. 129 w ust. 1 pkt 2 wynika z wprowadzenia kwartalnych deklaracji podatkowych, w związku z którymi zachodzi konieczność dostosowania do tych rozwiązań przepisów, które obecnie odnoszą się do deklaracji miesięcznych.

Wprowadzana zmiana w art. 137 ust. 1 jest związana ze zmianą w art. 42 ust. 7.

Art. 2 zmieniający ustawę – Prawo o ruchu drogowym ma charakter doprecyzowujący. Przepisy tego artykułu jednoznacznie stwierdzają, że w przypadku sprawdzanych pojazdów z państw członkowskich UE dla celów rejestracyjnych jest wymagane zaświadczenie wydane przez właściwy organ (obecnie naczelnika urzędu skarbowego), jeżeli obowiązek wydania takiego zaświadczenia wynika z przepisów o podatku od towarów i usług.

Przepisy art. 3 zmieniające ustawę – Ordynacja podatkowa dostosowują przepisy tej ustawy do proponowanych zmian w ustawie o podatku od towarów i usług. Art. 68 § 3 ustawy – Ordynacja podatkowa zostaje uchylony w związku z likwidacją ustalania dodatkowego zobowiązania w podatku od towarów i usług tzw. sankcji. W art. 70a § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa skreśla się odesłanie do uchylanego ww. art. 68 § 3. Natomiast zmiana art. 73 § 2 pkt 4 ustawy – Ordynacja podatkowa wynika z rozwiązania przyjętego w projektowanym art. 103 ust. 2a ustawy o podatku od towarów i usług (zaliczki przy rozliczeniach kwartalnych).

W przepisach przejściowych w art. 4 i art. 5 z uwagi na zmiany zasad i terminów zwrotów różnicy podatku określono kwestię dokonywania tych zwrotów w okresie przejściowym. Generalnie nowe zasady zwrotów różnicy podatku określone w zmienianym art. 87 będą stosowane od pierwszego rozliczenia (miesięcznego lub kwartalnego) składanego za okres rozliczeniowy następujący po kwartale, w którym wejdzie w życie projektowana nowela. Przepis ten odnosi się również do sposobu postępowania z postępowaniami, które nie zostały zakończone ostateczną decyzją, a dotyczyły ustalenia dodatkowego zobowiązania podatkowego. Jest to wynik likwidacji sankcji w projektowanej zmianie.

Przepis art. 6 – w związku ze zmianą długości obowiązkowego okresu rozliczeniowego z miesiąca na kwartał (przy zachowaniu miesięcznego okresu rozliczeniowego jako rozwiązania fakultatywnego) określono zasady składania tych rozliczeń w okresie przejściowym. Generalnie składanie rozliczeń kwartalnych przez podatników,

którzy rozliczali się za okresy miesięczne, będzie możliwe począwszy od rozliczenia za kwartał następujący po kwartale, w którym wejdzie w życie nowela.

Przepis przejściowy w art. 7, odnoszący się do art. 19 i 86, jest wynikiem zgłaszanych przez izby skarbowe uwag, wskazujących na konieczność uregulowania w okresie przejściowym momentu powstania obowiązku podatkowego oraz momentu powstania prawa do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony. Izby wskazują, że brak takich przepisów może spowodować, że w niektórych przypadkach może powstać wątpliwość, czy obowiązek podatkowy w ogóle powstanie, gdyż według treści obecnie obowiązującego art. 19 ustawy obowiązek taki jeszcze nie powstanie, a na gruncie nowego brzmienia tego artykułu obowiązek taki już nie powstanie.

Podobne problemy wystąpiłyby w przypadku braku przepisów przejściowych odnośnie do momentu powstania prawa do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony. W niektórych przypadkach taki moment nie powstawałby w ogóle ani na gruncie przepisów obecnych, ani też przepisów zmienionych.

W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, a przede wszystkim w celu uniknięcia nieprawidłowości w rozliczaniu podatku przez podatników, proponuje się wprowadzić stosowne przepisy przejściowe.

Potrzeba ustanowienia przepisu przejściowego w art. 8, powodującego zniesienie obowiązku rozliczania podatku od opłat pobieranych z tytułu ustanowienia prawa wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli ustanowienie to miało miejsce przed dniem 1 maja 2004 r., wynika z konieczności doprecyzowania i uniknięcia wątpliwości w interpretowaniu ww. przepisu art. 19 ust. 9, w świetle zrównania niniejszą ustawą ustanowienia tego prawa z dostawą towarów. Opłaty z tytułu dostawy towaru dokonanej w okresie, w którym towar ten nie podlegał opodatkowaniu (a więc przed dniem 1 maja 2004 r.), wnoszone po wejściu w życie niniejszej ustawy nie powinny również podlegać opodatkowaniu.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Skutki budżetowe

Skutki budżetowe związane z wejściem w życie projektowanej ustawy są trudne do jednoznacznego określenia. Niektóre z proponowanych zmian mają charakter techniczny i doprecyzowujący i nie będą pociągały za sobą skutków ekonomicznych. Natomiast wśród zmian o charakterze merytorycznym oszacowanie skutków jest o tyle trudne, że w wielu przypadkach brak jest danych umożliwiających dokonanie takich kalkulacji. Należy bowiem zaznaczyć, że sprawozdawczość, zarówno statystyczna, jak i fiskalna, w podatku od towarów i usług, ze względu na specyfikę tego podatku, jest niewystarczająca do takich celów. Niezależnie jednak od powyższego możliwe jest określenie kierunku skutków poszczególnych zmian i ich istotności.

Zmiany, które skutkować będą ubytkiem dla dochodów budżetu państwa, dotyczą m.in. zmiany podstawy opodatkowania w przypadku bezpłatnego przekazania używanych towarów. Dodatkowo, wartościowo oszacowano ubytki wynikające z następujących tytułów:

- likwidacji 30% sankcji na poziomie ok. 10 mln zł,
- zmiany zasad opodatkowania wieczystego użytkowania gruntów na poziomie ok. 120- 250 mln zł.

Ponadto efektem części zmian będzie przesunięcie dochodów w czasie, co spowoduje zmniejszenie dochodów w pierwszym roku funkcjonowania nowych przepisów. Takie skutki będą powodować zmiany dotyczące m.in.: wprowadzenia możliwości otrzymania zwrotu, w przypadku gdy podatnik w danym okresie nie wykonał czynności opodatkowanych, wprowadzenia kwartalnych deklaracji i zaliczek miesięcznych podatku dla dużych podatników. Wartościowe oszacowanie takiego przesunięcia było możliwe tylko w przypadku wprowadzenia możliwości rozliczania podatku należnego z tytułu importu w deklaracji VAT. Spowoduje to przesunięcie dochodów o ok. 300 mln zł.

Do zmian, które spowodują zwiększenie dochodów budżetu państwa z tytułu VAT, należą m.in. zmiany związane z ujednoczeniem zasad powstania obowiązku podatkowego, które spowodują przyspieszenie wpływów budżetowych i wzrost wpływów w pierwszym roku funkcjonowania nowych przepisów. Skutki

z tego tytułu są bardzo trudne do wyliczenia. Szacuje się, że ujednoczenie zasad powstania obowiązku podatkowego może zwiększyć jednorazowo dochody z VAT o ok. 1 300 mln zł.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana ustawa nie spowoduje co do zasady skutków mających wpływ na rynek pracy, będzie miała jednak pośredni wpływ na rynek pracy przez uproszczenie rozliczeń podatkowych.

3. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Proponowane rozwiązania nie wpłyną na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4. Wpływ na rozwój regionów

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na rozwój regionów.

5. Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 29 kwietnia 2008 r.

BAS – WAEM – 696/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Andrzej Orzechowski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2002 r., Nr 23, poz. 398 ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy zmierza do zmiany ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Proponowane zmiany dotyczą m.in.:

- Definicji małego podatnika;
- Magazynu konsygnacyjnego i przemieszczenia towarów;
- Wewnątrzspółnotowej dostawy towarów;
- Prawa zwrotu różnicy podatku wykazanego;
- Powstania obowiązku podatkowego;
- Opodatkowania prawa wieczystego użytkowania;
- Rozpoznawania obowiązku podatkowego;
- Określenie podstawy opodatkowania dla towarów dostarczanych na rzecz organizacji pożytku publicznego;
- Określenia momentu powstania obowiązku podatkowego w przypadku objęcia towarów na obszarze kraju procedurą uproszczoną;
- Stosowania stawki podatku 0% w eksporcie towarów;
- Zasad zwrotu podatku;
- Opodatkowania środków trwałych;
- Składania deklaracji podatkowych i wpłacania podatku;
- Wprowadzenia ryczału kwotowego.

2. Stan prawa wspólnotowego w materii objętej projektem

Zagadnienia dotyczące opodatkowania podatkami pośrednimi są przedmiotem regulacji prawa Unii Europejskiej jako podlegające harmonizacji na poziomie unijnym zgodnie z art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Podstawowe znaczenie ma w tym przypadku dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006 r. s. 1, ze zmianami).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego

Projektowane zmiany w ustawie o podatku od towarów i usług nie są sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

4. Konkluzje

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, podatek VAT

Warszawa, 29 kwietnia 2008 r.

BAS – WAEM – 697/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Andrzej Orzechowski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy zmierza do zmiany ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Proponowane zmiany dotyczą m.in.:

- Definicji małego podatnika;
- Magazynu konsygnacyjnego i przemieszczenia towarów;
- Wewnątrzspółnotowej dostawy towarów;
- Prawa zwrotu różnicy podatku wykazanego;
- Powstania obowiązku podatkowego;
- Opodatkowania prawa wieczystego użytkowania;
- Rozpoznawania obowiązku podatkowego;
- Określenia podstawy opodatkowania dla towarów dostarczanych na rzecz organizacji pożytku publicznego;
- Określenia momentu powstania obowiązku podatkowego w przypadku objęcia towarów na obszarze kraju procedurą uproszczoną;
- Stosowania stawki podatku 0% w eksporcie towarów;
- Zasad zwrotu podatku;
- Opodatkowania środków trwałych;
- Składania deklaracji podatkowych i wpłacania podatku;
- Wprowadzenia ryczału kwotowego.

Projekt ustawy nie wykonuje prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, podatek VAT

KOPIA

Warszawa, 29 kwietnia 2008 r.

BAS – WAEM – 697/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od
towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Andrzej
Orzechowski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Opracował: Andrzej Kurkiewicz

Weryfikował: Szymon Ruman

Warszawa, 6 czerwca 2008 r.

GP-NZ-PS-070-1/08/1121/2008

Pan

Lech Czapla

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia 26 maja 2008 r. (znak PS-127/08) przekazującego w załączeniu *poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw* uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

z poważaniem

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.
Data wpływu *10-06-2008*

P-742/2008

Warszawa, 2008.06.05

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

Szanowny Panie

W imieniu Krajowej Rady Biegłych Rewidentów bardzo serdecznie dziękuję za przesłanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Andrzej Orzechowski).

Jednocześnie pragnę poinformować, że Krajowa Izba Biegłych Rewidentów nie zgłasza uwag do ww. projektu.

Z poważaniem

P r e z e s

Krajowej Rady Biegłych Rewidentów

A. Kęsik

Adam Kęsik

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 16-06-2008

KRAJOWA IZBA
RADCÓW PRAWNYCH

00-478 Warszawa • Aleje Ujazdowskie 18 lok. 4
tel./fax: 022 622 05 88, 622 84 26;33 • e-mail: kirp@kirp.pl • NIP: 526-10-43-011

L.dz. 3277 /OBSiL/2008

Warszawa, dnia 11 czerwca 2008 r.

Szanowny Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie

W nawiązaniu do przesłanego przy piśmie Ps-127/08 z dnia 26 maja 2008 r. poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw - uprzejmie zawiadamiam, że Krajowa Rada Radców Prawnych nie zgłasza uwag do tego projektu.

2 powołany

Wiceprezes
Krajowej Rady Radców Prawnych

Dariusz Salajewski

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 19-06-2008

**PREZES
NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ**
Joanna Agacka-Indecka

Warszawa, dnia 13 czerwca 2008 r.

**Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu RP**

Dot. PS-127/08

Stosowny Poin;

W odpowiedzi na pismo z dnia 26 maja 2008 r., dotyczące *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw* uprzejmie informuję, że Naczelna Rada Adwokacka nie zgłasza uwag do projektu.

[Handwritten signature]

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu ...23-06-2008

NACZELNA RADA ADWOKACKA

UL. ŚWIĘTOJERSKA 16, 00-202 WARSZAWA, TEL. 022 505 25 00, 022 505 25 01, FAX 022 505 25 08, E-MAIL: NRA@NRA.PL WWW.NRA.PL

THE POLISH BAR COUNCIL • CONSEIL NATIONAL DES BARREAUX • POLNISCHE RECHTSANWALTSKAMMER • ПЛАВНЫЙ СОВЕТ АДВОКАТОВ
REPRESENTATIVE OFFICE, "RESIDENCE BELLIARD", RUE BELLIARD 205, BTE 8, 1040 BRUSSELS / BELGIUM, TEL./FAX (+32 2) 280 31 30